
Gra z

Kantorem

14—25.10.2025

RUMVNI A

WIDMA

PRZESŁOSI

Cricoteka

RUMUNIA WIDMA PRZESZŁOŚCI

Natalia Zarzecka Gra z Rumunią	3
Ovidiu-Iulius Dajbog-Miron Mamy wspólny język	7
Cristina Modreanu Widma przeszłości	9
Program główny	17
Program towarzyszący	29

Wydawca:

© Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora
CRICOTEKA w Krakowie

Kraków 2025

ISBN: 978-83-61213-18-5

redaktorka prowadząca: Aldona Mikulska

tłumaczenie: Małgorzata Wiesner-Spyrczyńska

projekt i skład: Kuba Sowiński

druk: Sun Partner Małopolska

Autorzy zdjęć: Bogdan Botofei (s. 6), Adi Bulboacă
(s. 26, 27), Nicu Cherciu (s. 13, 21), Florin Ghioca
(s. 13, 20), Daliana Iacobescu (s. 30), Mihaela Marin
(s. 24, 25), Grzegorz Mart (s. 31), Nikolay Nikolaev
(s. 30), Jindřich Nosek (s. 22), Piotr Nykowski (s. 14),
Szymon Sokołowski (s. 19, 29), Mirosław Żak (s. 11, 28);
mat. własne (s. 23)

Redakcja dołożyła wszelkich starań, aby skontaktować
się z dysponentami praw autorskich do fotografii.
Ewentualne niedopatrzenia zostaną niezwłocznie
skorygowane.

● W tym roku Cricoteka wyrusza do Rumunii, a rumuńscy twórcy i teoretycy teatru przyjeżdżają do Cricoteki. To symboliczna wymiana, ale i efekt kilkuletnich, systematycznie zacieśnianych relacji. W ramach programu tańca współczesnego *Rollercoaster* dwukrotnie gościliśmy zespół M Studio z rumuńskiego Sfântu Gheorghe. Rozpoczęliśmy też owocną współpracę z Teatrem Basca z Timișoary, a wspólnie z Narodowym Muzeum Sztuki Współczesnej w Bukareszcie działamy w ramach Sieci Współpracy Kulturalnej Inicjatywy Trójmorza, inaugurując w tym roku Festiwal Sztuki Trójmorza w Krakowie.

Gra z Kantorem: Rumunia. Widma przeszłości to trzecia odsłona w formie festiwalowej programu performatywnego Cricoteki istniejącego od 2018 roku. Ma on na celu prezentację zdarzeń i twórców teatru światowego przez pryzmat estetyki i idei Tadeusza Kantora.

Nad programem tegorocznej edycji pracowaliśmy przez niemal dwa lata – równolegle z przygotowaniami do Sezonu Kulturalnego Polska–Rumunia. Pierwszym wydarzeniem tego sezonu, w którym Cricoteka wzięła aktywny udział, były warsztaty twórcze – aktorskie i plastyczne – prowadzone przez Bogdana Renczyńskiego i Justynę Droń, z inicjatywy Instytutu Adama Mickiewicza. Towarzyszyły one wystawie *Tadeusz Kantor – artysta zawsze i wszędzie* w Muzeum Sztuk Pięknych w Bukareszcie. To zaproszenie uruchomiło lawinę kolejnych spotkań i współprac, z których szczególne miejsce – nie tylko w kontekście rumuńskim, ale w całokształcie działalności Cricoteki – już na zawsze zajmie Rumuński Instytut Kultury w Warszawie.

Dyrektor Instytutu, pan Ovidiu-Iulius Dajbog-Miron, wraz z całym zespołem, ustanowił niezwykle wysokie

standardy – zarówno w zakresie merytorycznego zaangażowania i kultury organizacyjnej, jak i w wymiarze czysto ludzkim, budując relacje międzyinstytucjonalne na fundamencie otwartości, szacunku i wspólnoty celu. Dzięki wszechstronnemu wsparciu Instytutu udaje nam się dziś zaprezentować program wyjątkowo różnorodny i bogaty, będący w wielu przypadkach pierwszą prezentacją w Polsce rumuńskich artystów.

Tadeusz Kantor sam nigdy w Rumunii nie był. Zespół Cricot 2 wędrował po całym świecie, goszcząc w wielu stolicach i na najważniejszych festiwalach teatralnych, ale – co znamienne – aż do końca lat 80 nie w krajach bloku komunistycznego. Mimo to jego twórczość była obecna w Rumunii w sposób zapośredniczony, inspirując lokalnych artystów. Oficjalna prezentacja dzieł Kantora miała miejsce dopiero w roku 2009, kiedy to Cricoteka – na zaproszenie Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego w Sybinie (FITS) – zaprezentowała instalacje sceniczne: *Nigdy tu już nie powrócę* i *Klasa szkolna. Dzieło zamknięte*.

FITS to jedno z najważniejszych wydarzeń teatralnych nie tylko w Rumunii, ale i w całej Europie. Tegoroczne zaproszenie Cricoteki do udziału w festiwalu przez dyrektora Constantina Chiriaca, tym razem z projektem *Kostium / Rzeźba / Ciało. Obiekty teatralne Kantora*, potraktowaliśmy jako zaszczyt, a jednocześnie kolejną szansę na popularyzację twórczości Tadeusza Kantora. Prezentacji naszych obiektów w Narodowym Muzeum Brukenthala towarzyszyła projekcja unikatowych materiałów archiwalnych oraz specjalna sesja naukowa poświęcona Kantorowi, z udziałem wybitnych teatrologów: Katarzyny Fazan, Anny Róży Burzyńskiej, Marty Bryś, Tomasza Pietruchy i prowadzącego konferencję Octaviana Saiu. Miałam zaszczyt wziąć udział w tym wydarzeniu jako współprelegentka.

Druga odsłona wystawy odbywa się w Narodowym Muzeum Sztuki Współczesnej w Bukareszcie (MNAC) dzięki życzliwości jego dyrektora, Călina Dana. Wydarzenie wpisuje się w program Narodowego Festiwalu Teatralnego w Bukareszcie (FNT) – prestiżowej platformy promocji najnowszych osiągnięć teatru, łączenia twórców, krytyków, studentów i pasjonatów sceny. To przestrzeń dialogu, wymiany idei i doświadczeń. Kurator festiwalu, Ionuț Sociu, przyjął nasze zaproszenie do współtworzenia tegorocznej *Gry z Kantorem*, dzięki czemu równolegle odbywające się festiwale stają się niejako wydarzeniami lustrzanymi – ukazującymi twarze współczesnych twórców rumuńskiego teatru oraz duchową obecność Tadeusza Kantora.

W tej wyjątkowej edycji *Gry z Kantorem: Rumunia* towarzyszy nam osoba szczególnie – kuratorka, krytyczka, redaktorka naczelna magazynu *Scena.ro*, autorka wielu ważnych projektów kulturalnych: Cristina Modreanu. To dzięki jej współpracy z Cricoteką zyskujemy możliwość uważnego przyjrzenia się współczesnemu teatrowi rumuńskiemu – widząc w jego przejawach echa myśli i idei bliskich patronowi naszej instytucji.

Kilka miesięcy temu zamknęliśmy stałą wystawę *Tadeusz Kantor. Widma*. Symboliczny akord tej ekspozycji odnajduje dziś swoje echo w podtytule tegorocznej edycji: *Widma przeszłości*. To nawiązanie nie tylko do istotnego w twórczości Kantora motywu konfrontacji z historią, z doświadczeniem traumy, lecz także do aktualnej sytuacji obu naszych narodów – polskiego i rumuńskiego – wciąż mierzących się z cieniami przeszłości.

Sztuka naszych krajów jednak nie jest przecież wyłącznie lamentem. Twórcy potrafią z tego, co trudne i bolesne, wydobywać sensy o uniwersalnym wymiarze. Sens – ten nadany doświadczeniu – może stać się narzędziem przewycięzania lęku. A najskuteczniejszym orężem przeciw lękom bywa przyjaźń. I mam głębokie przekonanie, że *Gra z Kantorem 2025* jest właśnie takim aktem przyjaźni – manifestacją międzyludzkich relacji zbudowanych na ciepłe, uważności i wspólnym zaangażowaniu.

Za to właśnie z całego serca dziękuję naszym rumuńskim przyjaciołom: Ovidiu-Iuliusowi Dajbog-Mironowi i całemu zespołowi Rumuńskiego Instytutu Kultury w Warszawie, a także Cristinie Modreanu, kuratorce programu rumuńskiego.

Dziękuję również naszym polskim partnerom, którzy wspierają nas organizacyjnie: Dyrektorowi Marcinowi Zawadzie i zespołowi Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego, Dyrekcji Narodowego Starego Teatru w Krakowie – Dorocie Ignatjew, Jakubowi Skrzywankowi i zespołowi MICET: Annie Litak, Danielowi Arbaczewskiemu, Katarzynie Peplińskiej-Pietrzak, Łukaszowi Zaleskiemu, Dyrektorce Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie – Agacie Wąsowskiej-Pawlik, Prof. Katarzynie Fazan z Katedry Teatru i Dramatu Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dr Annie Oczko i Dr Oldze Bartosiewicz-Nikolaev z Zakładu Filologii Rumuńskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Ignatowi Timarowi, Konsulowi Honorowemu Rumunii w Krakowie oraz Prezesowi Towarzystwa Polsko-Rumuńskiego w Krakowie, Piotrowi Kalińskiemu, szefowi Księgarni Lokator, Dyrektorowi Hotelu Kazimierz – Piotrowi Kuligowi, Instytutowi Polskiemu w Bukareszcie – Dyrektorce Natalii Mosor i Pawłowi Rutkowskiemu, Dyrekcji Instytutu Adama Mickiewicza, Oldze Wysockiej i Oldze Brzezińskiej oraz zespołowi odpowiedzialnemu za Sezon Kulturalny Polska–Rumunia 2024–2025: Oksanie Shahramanyan, Magdalenie Koc i Annie Rembowskiej-Tkaczyk.

DUAL. Spektakl
o przyjaźni
reż. Leta Popescu

● Ósma edycja programu *Gra z Kantorem* stanowi zwieńczenie wyjątkowo pomyślnego okresu dla rumuńskich sztuk performatywnych w Polsce. W ramach Sezonu Kulturalnego Polska–Rumunia 2024–2025, upływającego pod hasłem „Mamy wspólny język”, na polskich scenach – w Gdańsku, Bydgoszczy, Opolu i Toruniu – zaprezentowano już pięć rumuńskich produkcji. Publiczność miała okazję zobaczyć najnowsze realizacje uznanych rumuńskich reżyserów teatralnych takich jak Eugen Jebeleanu, Adrian Măjeri czy Bobi Pricop, a także wielokrotnie nagradzane spektakle, m.in. *Hamleta* w reżyserii Declana Donnellana, przygotowanego przez Teatr Narodowy im. Marina Sorescu w Krajowej. W tym samym teatrze polski kolektyw [in between], w składzie Natasza Sołtanowicz, Joanna Kowalska, Marianna Syska i Grzegorz Bieńko, został zaproszony do wystawienia spektaklu *Anomalia*, nominowanego do nagrody UNITER, najważniejszego wyróżnienia teatralnego w Rumunii. Następnie przedstawienie zostało zaprezentowane w Teatrze im. Jana Kochanowskiego w Opolu w ramach Sezonu Kulturalnego.

Oprócz tych pokazów o głębi i trwałości relacji między scenami teatralnymi obu krajów świadczy współpraca przy wspólnych projektach. Jednym z nich jest spektakl tańca współczesnego *Toaca* – pierwsza rumuńsko-polska koprodukcja, która powstała dzięki współpracy rumuńskich choreografów Mădăliny Dan, Andrei Gavrilii i Ștefana Popa, tancerzy Polskiego Teatru Tańca w Poznaniu oraz innych artystów z obu krajów. Po polskiej premierze w grudniu 2024 roku, spektakl pięciokrotnie zaprezentowano w Rumunii: na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Sybinie, a następnie na scenach w Timișoarze i Bukareszcie.

Gra z Kantorem to kolejny przykład dwustronnej wymiany kulturalnej, zapoczątkowanej w Bukareszcie w 2024 roku wystawą *Tadeusz Kantor – artysta zawsze i wszędzie* (20 października 2024 – 9 marca 2025), której towarzyszyły warsztaty teatralne zorganizowane przez Cricotekę. Instytucja ta była również organizatorem wystawy *Kostium / Rzeźba / Ciało. Obiekty teatralne Kantora*, prezentowanej najpierw w Narodowym Muzeum Brukenthala w Sybinie (21 czerwca – 31 sierpnia 2025), a następnie w Narodowym Muzeum Sztuki Współczesnej w Bukareszcie. Kolejną odsłoną tej współpracy są spektakle, wystawy i sesja naukowa w październiku 2025 roku w Krakowie i w Kielcach, które z jednej strony ukazują fascynację rumuńskich artystów twórczością Kantora, a z drugiej – przypominają o jego żywym zainteresowaniu rumuńską awangardą i teatrem absurdu Eugène’a Ionesco. Rumuńska edycja *Gry z Kantorem*, kuratorowana przez Cristinę Modreanu, poświęcona jest pamięci oraz uzdrawianiu traum historycznych poprzez pryzmat twórczości legendarnych reżyserów rumuńskiego teatru – Mihaia Măniuțiu, Silviu Purcăretego i Andreia Șerbana. W programie znajdzie się także autorka piosenek, wokalistka i reżyserka Ada Milea, która powraca do Polski z nowym spektaklem, oraz młoda reżyserka Leta Popescu, debiutująca na polskiej scenie. Całość dopełnią wystąpienia licznych krytyków i ekspertów z obu krajów.

Gra z Kantorem to nie tylko ukoronowanie dwóch lat współpracy i finał rumuńskiego sezonu teatralnego w Polsce, lecz także nowy początek. Głębokie więzi, jakie w tym czasie udało się nawiązać z wyjątkowym zespołem Cricoteki – w szczególności z dyrektorką Natalią Zarzecką, Aldoną Mikulską (kierowniczką Działu Upowszechniania i Wydarzeń) oraz Wiktorem Burym (producentem rumuńskiej edycji festiwalu) – stanowią gwarancję dalszej, ścisłej współpracy.

● Na tle artystycznego krajobrazu Europy Wschodniej wyłania się kulturalno-twórcze kontinuum, w którym pamięć, przestrzeń i ciało stają się kluczowymi narzędziami artystycznych poszukiwań. To właśnie wzdłuż tego kontinuum duch Tadeusza Kantora splata się z dziedzictwem najważniejszych rumuńskich artystów.

Działania Kantora, ukształtowane przez nurty takie jak dadaizm, informel czy konstruktywizm, współbrzmiały z pionierskimi dokonaniem rumuńskich twórców: Victora Braunera, Marcela Iancu i Tristana Tzary – jednego z twórców dadaizmu. Choć Kantor nie współpracował bezpośrednio z tymi międzywojennymi przedstawicielami awangardy, to zbliżone podstawy ideowe oraz eksperymenty formalne stworzyły wspólny język oporu i przemiany.

To wspólne dziedzictwo, zakorzenione w przełomowych zmianach, fragmentacji i rekonfiguracji przestrzeni artystycznej, wciąż kształtuje międzykulturowe powiązania w twórczości artystycznej regionu, zarówno przed, jak i po 1989 roku. Odwołując się do tych relacji, odkrywamy nie tylko równoległe trajektorie, lecz także zyskujemy głębsze zrozumienie, w jaki sposób artyści Europy Wschodniej współtworzyli – i nadal współtworzą – transnarodową awangardę.

W 1975 roku rumuńska artystka wizualna Geta Brătescu odwiedziła Warszawę, gdzie zetknęła się z Cricot 2, eksperymentalnym zespołem teatralnym założonym przez Tadeusza Kantora. Spotkanie to wywarło na niej głębokie, niezatarte wrażenie. W wywiadzie z 2000 roku wspominała o radykalnej materialności i mitotwórczym charakterze teatru Kantora:

„Kantor, na przykład, miał to wyczucie. W tamtych czasach, w latach 70, robił rzeczy bardzo odważne.

Tworzył sztukę absurdu i, podobnie jak u Ionesco, jego dzieła miały w sobie coś mitycznego”.

Na początku XXI wieku Brătescu odkryła twórczość Lii Perjovschi, której performanse i działania zdobywały wówczas coraz większe uznanie w Rumunii. Poruszona ich siłą wyrazu, zwróciła się do młodszej artystki słowami: „To, co robisz, ma swoje korzenie w eksperymentach Tadeusza Kantora!”.

W tamtym czasie Perjovschi nie знаła jeszcze twórczości Kantora, jednak szybko postanowiła ją zgłębić, dostrzegając w niej pokrewną wrażliwość: fascynację efemerycznością, ciałem w przestrzeni oraz performatywnym wymiarem języka wizualnego.

Choć Kantora, Brătescu i Perjovschi dzieli całe pokolenie, łączy ich podobny obszar poszukiwań: eksploracja pamięci, materii i cielesności jako narzędzi konceptualnych. Ich twórczość wyznacza wspólną linię performatywnych badań w sztuce Europy Wschodniej, gdzie przestrzeń nie jest jedynie tłem, lecz pełnoprawnym narzędziem kreacji, a ciało staje się zarówno podmiotem, jak i medium.

Ten wątek tematyczny został szczególnie wyeksponowany w wystawie zbiorowej *Materie reînsuflețită* (*Ożywiona materia*, Timișoara, 2020), kuratorowanej przez Marię Rus-Bojan. Zestawiając twórczość Kantora z pracami japońsko-holenderskiego rzeźbiarza Shinkichiego Tajirima oraz holenderskiego artysty Jaapema Wagemakera, ekspozycja podkreślała powojenną, materialną praktykę awangardową Kantora – jego wykorzystanie farby, assemblage'u i materii rzeźbiarskiej jako nośników egzystencjalnych poszukiwań.

W swojej analizie Maria Rus-Bojan podkreślała związki Kantora z nurtem informel, abstrakcją liryczną oraz z koncepcją sztuki pojmowanej jako proces. Odwołując się do refleksji Michała Kobiątki, wystawa akcentowała również centralny paradoks twórczości Kantora: „Jak pogodzić mityczną symbolikę ciała i myśli z metafizyczną geometrią awangardowej abstrakcji?”.

Ten kuratorski zamysł zestawienia twórczości Kantora, Brătescu i Perjovschi ukazuje międzypokoleniowy dialog, w którym artyści Europy Wschodniej wciąż konfrontują się z traumą, historią i materialnością, posługując się cieleśnymi, dynamicznymi formami.

Związki te sięgają znacznie głębiej niż tylko w obrębie powierzchownych wpływów. Trafna uwaga Gety Brătescu o Tadeuszu Kantorze, który tworzył „sztukę absurdu, jak Ionesco”, znajduje wcześniejszy, namacalny wyraz w jego własnej scenografii. W 1961 roku Kantor zaprojektował zestaw niezwykle kolorowych kostiumów do spektaklu *Nosorożec* Eugène'a Ionesco w reżyserii Piotra Pawłowskiego w krakowskim Starym Teatrze. Projekty te nie tylko odzwierciedlają jego fascynację estetyką absurdu, ale stanowią też wczesny przykład artystycznego dialogu z literaturą rumuńską i teatrem eksperymentalnym. Historyczne kostiumy, prezentowane dziś w ramach festiwalu *Gra z Kantorem*, są materialnym świadectwem sprzeciwu artysty wobec narastającego ideologicznego

10

11

konformizmu. Scenografia do *Nosorożca* może być odczytywana jako symboliczne przeciwstawienie się metaforycznym „nosorożcom” codzienności – siłom, które próbowały sprowadzić teatr do roli narzędzia propagandy. Takie stanowisko zbliżyło Kantora, już w latach 60, do pokolenia rumuńskich reżyserów i reżyserek takich jak Lucian Pintilie, Liviu Ciulei, David Esrig i Cătălina Buzoianu, którzy również odrzucali ograniczenia socrealizmu. W zamian kształtowali własny, rozpoznawalny język teatralny, często określany mianem „realizmu magicznego” – formy, która łączyła wieloznaczność, metaforę i poetycką obrazowość.

Ta artystyczna tradycja ewoluowała na przestrzeni kolejnych dekad, kształtując twórczą wizję wybitnych rumuńskich reżyserów, takich jak Andrei Șerban, Silviu Purcărete i Mihai Măniuțiu. Wystawa ukazująca imponujący dorobek Purcăretego w teatrze rumuńskim ostatniego półwiecza oraz prezentacja dzieł Șerbana i Măniuțiu podczas tegorocznej edycji festiwalu *Gra z Kantorem* podkreślają, że strategie wywodzące się z awangardy pozostają wciąż aktualne, a twórczość Kantora nieustannie inspiruje kolejne pokolenia artystów na całym świecie.

Rumuński kanon teatralny przez długi czas zdominowany był przez głosy mężczyźni. W tegorocznej edycji *Gry z Kantorem* świadomie przesuwamy akcent ku teraźniejszości – i przyszłości – wyróżniając spektakle autorstwa kobiet oraz prace powstających kolektywów artystycznych. Twórczość ta często posługuje się językiem niewerbalnym, muzycznym lub dźwiękowym, proponując nowe odsłony praktyki eksperymentalnej, które współbrzmia z duchem historycznej awangardy. W ostatniej dekadzie takie podejścia zyskały widoczność zarówno na scenach instytucjonalnych, jak i alternatywnych w Rumunii, sygnalizując żywotne odrodzenie formy i perspektywy.

Niezwykle ważną postacią, której twórczość, obejmująca powieści, poezję i wspomnienia, przenikają widma przeszłości – totalitaryzm, inwigilacja i wygnanie – jest noblistka Herta Müller, przedstawicielka niemieckiej mniejszości w Rumunii, która pod koniec lat 80 wyemigrowała do Niemiec. W swoich charakterystycznych kolażach Müller rekonstruuje język z porozrywanych fragmentów, nadając poszczególnym słowom i literom ciężar pamięci oraz traumy. Ta fragmentaryczna poetyka znajduje sceniczne odbicie w *Piosenkach, które odpędzają strach* – muzyczno-teatralnym spektaklu autorstwa wokalistki i aktorki Ady Milei, zrealizowanym w Teatrze Narodowym w Klużu-Napoce. Czerpiąc z tekstów Müller, Milea przekłada jej niepokojące wizje na intensywne doświadczenie sceniczne dla współczesnej publiczności. Rezultatem jest przejmująca refleksja nad psychicznymi śladami przemocy – tematem kluczowym dla rozwijającego się nurtu w teatrze rumuńskim, tworzonego przez artystów konsekwentnie mierzących się z niezagojonymi ranami historii.

Ten kierunek kuratorski współbrzmi także z takimi realizacjami, jak *Opowieści babć szeptane córkom przez matki* – najnowszy spektakl uznanej reżyserki i dramatopisarki Gianiny Cărbunariu, wystawionym w Teatrze

Maria Stuart
reż. Andrei Șerban

Piosenki, które
odpędzają strach
reż. Ada Milea

12

Współczesnym w Szczecinie. Choć z powodów technicznych nie znalazł się on w tym przeglądzie, polska publiczność może go zobaczyć na scenie, dla której został przygotowany. To przykład nowej fali teatru o zabarwieniu dokumentalnym, zestawiającego rumuńskie i polskie narracje historyczne. W spektaklu, 35 lat po jego upadku, przywoływany jest duch Nicolae Ceaușescu – jako przejmujące przypomnienie o niebezpieczeństwach wynikających z zapomnienia oraz o tym, jak łatwo powracają autorytarne schematy, gdy zaniedba się pamięć o nich.

Z drugiej strony, kolejne pokolenia coraz bardziej oddalają się od ciężącej przeszłości, skupiając się raczej na badaniu dwoistej natury relacji międzyludzkich w świecie, w którym rywalizacja przybrała formę okrutnej gry. Kondycja człowieka w obliczu współczesnego, postkapitalistycznego kryzysu stanowi oś spektaklu bez słów *DUAL* Lety Popescu (produkcja Teatrelli) oraz eksperymentalnego projektu dźwiękowego *Millennial Echoes* kolektywu The Mad Hatterpillars.

Wspólnie te wybijające się, kobiece i eksperymentalne głosy wyznaczają kierunek, który z jednej strony oddaje hołd dziedzictwu artystów pokroju Kantora, a z drugiej mierzy się z palącymi etycznymi pytaniami naszych czasów. Przypominają, że pamięć to nie tylko spojrzenie w przeszłość, lecz także akt artystycznej i politycznej odpowiedzialności.

*Opowieści babć szeptane
córkom przez matki
reż. Gianina Cărbunariu*

Po przemianach politycznych 1989 roku nowe pokolenia rumuńskich artystów i badaczy zaczęły wnikliwiej zgłębiać twórczość Kantora. Wybitni akademicy, tacy jak profesor Anca Măniutiu, odegrali w tym procesie znaczącą rolę, prowadząc oryginalne badania, oferując dedykowane kursy oraz popularyzując kluczowe teksty teoretyczne poprzez przekłady. Odczuwam osobistą satysfakcję, że w 2010 roku zainicjowałam jeden z takich projektów: wydanie książki Michała Kobiątki *A Journey Through Other Spaces: Essays and Manifestos (O călătorie în alte spații. Teatrul lui Tadeusz Kantor w przekładzie na język rumuński Cipriany Petre)*, opublikowanej jako część specjalnej serii w ramach kuratorowanego przeze mnie Narodowego Festiwalu Teatralnego w Bukareszcie.

Jeżeli główne wydarzenia programu *Gry z Kantorem: Rumunia* mają na celu przybliżenie polskiej publiczności twórczości rumuńskich artystów teatralnych poprzez wystawy i pokazy spektakli, to inne – takie jak prezentacja nt. historii happeningów w Rumunii autorstwa artystki wizualnej Lii Perjovschi czy wykłady krytyka teatralnego Ionuța Sociu oraz profesora Eugena Wohla – odsłaniają szersze związki kulturowe między rumuńską sztuką a dziedzictwem Tadeusza Kantora, wykraczające daleko poza obszar teatru.

Uzupełnieniem części teoretycznej festiwalu będzie sesja naukowa poświęcona szczegółowej analizie twórczości Kantora. W programie znajdują się dyskusje panelowe, wykłady dotyczące wpływu artysty na kulturę rumuńską oraz nieformalne spotkania. Inicjatywa ta – możliwa dzięki wsparciu szacownego Uniwersytetu Jagiellońskiego – dodatkowo wzbogaci program *Gry z Kantorem*.

W centrum tegorocznego festiwalu *Gra z Kantorem* znajduje się refleksja nad kulturą rumuńską – złożonym, często paradoksalnym splotem wpływów lokalnych i międzynarodowych, kształtowanym przez artystów, którzy – choć w różnych momentach opuszczali ojczyznę – wciąż współtworzą jej tożsamość.

Gdyby z obecności Kantora w rumuńskiej kulturze wyciągnąć jedną nadrzędną lekcję – choć z pewnością jest ich wiele – byłaby nią jego głęboka praca z pamięcią i jej nieustannym wpływem na teraźniejszość. Relacja Kantora z własnym dziedzictwem kulturowym nie była ani nostalgiczna, ani powierzchowna. Przeciwnie – stanowiła rygorystyczną i niezwykle owocną praktykę przywoływania przeszłości, by mierzyć się z przyszłością i twórczo ją przekształcać.

Widma przeszłości nawiedzają znaczną część twórczości Kantora – podobnie jak wciąż obecne są w kulturze i społeczeństwie rumuńskim, które nadal zmagają się z ciężarem nierozliczonej historii. Nie są to jednak wyłącznie złe duchy. Jeśli podejść do nich z odwagą i ciekawością, ujawniają się jako nieodłączny element tożsamości kulturowej – obecności, której nie da się pominąć i która domaga się uznania, a nie wymazania. Jedną z najważniejszych lekcji, jakie daje nam Kantor, jest umiejętność traktowania przeszłości nie jako balastu, lecz jako źródła wglądu.

15

Tegoroczna edycja festiwalu *Gra z Kantorem* (po rumuńsku *Jocul de-a Kantor*) poświęcona jest ukazaniu kulturowych powiązań między Rumunią a Polską. To opowieść o wspólnej, wciąż ewoluującej, wielokulturowej rzeczywistości, kształtowanej przez widma przeszłości, a zarazem ożywianej nadzieją na przyszłość, w której każdy nosi w sobie przynajmniej jedną pieśń zdolną „odpędzić strach”.

Cristina Modreanu – krytyczka teatralna, kuratorka i badaczka na Uniwersytecie Sztuk w Târgu-Mureș w Rumunii. Posiada doktorat z teatrologii uzyskany na Narodowym Uniwersytecie Teatru i Filmu w Bukareszcie, była wizytującym wykładowcą na New York University (2011–2012) i absolwentką programu Fulbright. Jest autorką sześciu książek poświęconych teatrowi rumuńskiemu, w tym *A History of Romanian Theatre from Communism to Capitalism* (Routledge, 2020).

Modreanu kuratorowała najważniejsze rumuńskie festiwale teatralne, w tym Narodowy Festiwal Teatralny (2008–2010). Dzięki swojej pracy kuratorskiej zapoznała rumuńską publiczność z twórczością czołowych artystów eksperymentalnych, takich jak Richard Foreman, Lee Breuer, Romeo Castellucci, Alvis Hermanis, Rimini Protokoll i Krzysztof Warlikowski. Zaprosiła również do Bukaresztu wpływowych teoretyków, takich jak Richard Schechner, Hans-Thies Lehmann, Bonnie Marranca, Michał Kobiółka i Aleks Sierz, którzy prowadzili wykłady dla szerokiej publiczności.

W 2014 roku Modreanu otrzymała od rządu Norwegii prestiżowe stypendium Ibsena za projekt *Hedda's Sisters: Empowering Women Artists in Romania and Eastern Europe*. W latach 2014–2020 kuratorowała siedem edycji Bucharest International Theater Platform.

Od 2020 roku prowadzi przygotowane przez nią dwa duże projekty badawcze: *Multimedia Dictionary of Romanian Theatre* (www.dmtr.ro) oraz *The Feminist Theatre Archive FEM100* (www.fem100.ro). Jej najnowsza książka *Performing Womanhood in Eastern Europe* zostanie opublikowana przez Routledge w 2025 roku.

wtorek
14.10.2025 / 15:00

Katedra Teatru i Dramatu Uniwersytetu
Jagiellońskiego, ul. Gołębia 14

sesja naukowa

Zwielokrotnione widma Kantora. Wpływy, metody, interpretacje

Sesja naukowa otwierająca tegoroczną edycję festiwalu stanowi wprowadzenie zarówno do twórczości Tadeusza Kantora, jak i do współczesnych realizacji teatralnych z Rumunii.

Z jednej strony to propozycja dla tych, którzy mogą czuć się onieśmieleni „wysokim progiem wejścia” – bo jak „grać z Kantorem”, jeśli niewiele się o nim wie, albo nie zna się go wcale? Z drugiej strony, to zaproszenie do wspólnego poszukiwania tropów Kantorowskiej wrażliwości w przedstawieniach twórców rumuńskich, często mało znanych w Polsce, a także do zdarzeń w teatrze światowym.

Do rozmowy zaproszeni zostali badacze i badaczki z Polski i Rumunii. Wspólnie przybliżą dwa kluczowe wątki festiwalu: fascynacje teatralne Tadeusza Kantora oraz zjawiska we współczesnym teatrze rumuńskim i światowym, które z twórczością Kantora łączą – w mniej lub bardziej oczywisty sposób – powinowactwa formy, estetyki i myślenia o sztuce.

Współorganizator: Katedra Teatru i Dramatu UJ
Wydarzenie w języku angielskim, ok. 4 h
Wstęp wolny

Katarzyna Fazan
**Kostium Kantora jako skorupa
aktorskiej przemiany**

Prezentacja koncentruje się na relacji między kostiumem Kantora i ciałem aktora. Punktem wyjścia jest katalog opublikowany przez Cricotekę, związany z realizacjami scenicznymi artysty, oraz zbiór kostiumów zgromadzonych w archiwum. Komentarze obejmują zarówno analizę twórczości Kantora jako kontynuatora tradycji awangardowych na różnych etapach, jak i jego

17

autorskich realizacji. W Teatrze Cricot 2 radykalizował on sposoby projektowania kostiumów oraz tworzył własny styl scenografii i kostiumów. Poprzez kostium rozwijał temat metamorfozy aktora w „innego” oraz budował postaci odzwierciedlające zarówno historyczne traumy, jak i egzystencjalne przemiany.

Katarzyna Fazan – profesor w Katedrze Teatru i Dramatu Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie. Pełni funkcję redaktorki naczelnej serii *Teatr/Konstelacje*. Specjalizuje się w literaturze i teatrze okresu modernizmu, zajmuje się także współczesną plastyką i scenografią teatralną. Do jej publikacji książkowych należą m.in.: *Kantor: Nie/Obecność* (2019), *Pasaże scenografii: Praskie Quadriennale 1999–2019* (2022) oraz (wspólnie z Bryce’em Lease’em i Michałem Kobiąką) *A History of Polish Theatre* (2022).

Anna Róża Burzyńska

Wpływ Tadeusza Kantora na teatr światowy

Mimo że wielokrotnie podkreślał swój indywidualizm, Tadeusz Kantor czerpał inspiracje z wielu tradycji sztuki europejskiej i światowej; choć nie zostawił uczniów, wywarł ogromny wpływ na kolejne pokolenia artystów. Najciekawszi duchowi spadkobiercy Kantora z reguły wybierają jeden aspekt jego estetyki, łącząc go z elementami, które są w pełni autorskie, oryginalne i zaskakujące.

Anna R. Burzyńska – literaturoznawczyni i teatrolożka, pracuje w Katedrze Teatru i Dramatu Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jej zainteresowania badawcze obejmują dramat polski i niemiecki od XIX wieku po współczesność, związki między historią nauki a literaturą, najnowszy teatr europejski, a także dramat radiowy i muzykę w teatrze. Ostatnio opublikowała *Atlas anatomiczny Georga Büchnera* (2022). Zajmuje się również krytyką; w latach 2000–2024 była redaktorką *Didaskaliów*. Gazety Teatralnej. Pomysłodawczyni i wieloletnia kuratorka projektu *Gra z Kantorem*.

Anca Măniuțiu

Lustrzane perspektywy: studium porównawcze twórczości Kantora i Craiga

Niektórzy krytycy twierdzą, że sposób, w jaki Tadeusz Kantor traktował aktorów jako bio-objekty – nieożywione sobowtóry ludzi – stanowił urzeczywistnienie, dokonane dekady

później, wizji Gordona Craiga teatru jako rzeczy-wistości widmowej, a w szczególności postulatu stworzenia enigmatycznej, pozbawionej życia istoty/postaci, którą nazwał nadmarionetą (*Übermarionette*), mającej zastąpić żywego aktora. Choć prawdą jest, że w swoim słynnym Teatrze śmierci Kantor bezpośrednio odnosi się do tekstu Craiga, to czy aktor w jego teatrze może być rzeczywiście interpretowany jako potencjalne ucieleśnienie nadmarionety?

Anca Măniuțiu – profesor na Wydziale Teatru i Filmu Uniwersytetu Babeș-Bolyai w Klużu-Napoce w Rumunii. Jej główne zainteresowania badawcze i dydaktyczne koncentrują się na nowatorskich teoriach i praktykach teatralnych europejskich reżyserów XX wieku oraz na współczesnych trendach w teatrze. Jest autorką licznych esejów krytycznych poświęconych m.in. Michelowi de Ghelderode’owi, Antoninowi Artaudowi, Tadeuszowi Kantorowi, Edwardowi Gordonowi Craigowi, Samuelowi Beckettowi, Eugène’owi Ionesco i Wsiewołodowi Meyerholdowi.

Ionuț Sociu

Kantor i archetyp ojca

Celem wykładu jest zbadanie, w jaki sposób w twórczości i pismach Tadeusza Kantora przejawia się archetyp ojca. Perspektywa ta wykracza poza osobistą relację Kantora z własnym ojcem, obejmując szersze ujęcie figury ojca (oraz kompleksu ojca). Archetyp ten zostanie więc omówiony jako pojęcie dialogiczne, łączące Kantora z innymi artystami i pisarzami (w szczególności z twórczością Brunona Schulza, w której postać ojca odgrywa niezwykle istotną rolę). Takie ujęcie pozwala spojrzeć bardziej wnikliwie na inne kantorowskie tematy: dzieciństwo, pamięć i wyobraźnię.

Ionuț Sociu – rumuński dramaturg i dziennikarz. Ukończył Narodowy Uniwersytet Sztuki Teatralnej i Filmowej w Bukareszcie, a następnie studia podyplomowe w Bard College w Berlinie. Jego sztuki były wystawiane w Bukareszcie, Timișoarze, Krajowej, Konstancy, Piatra Neamț oraz Nowym Sadzie. Jego dorobek jest różnicowany – od dramatów eksplorujących nowe strategie języka i multimediów, po adaptacje teatralne dzieł literackich oraz reinterpretacje antycznych tragedii greckich. Obecnie jest jednym z kuratorów Narodowego Festiwalu Teatralnego w Bukareszcie.

19

Eugen Wohl

**Wyrażając to, co nieukształtowane.
Wkład Tadeusza Kantora
w przeformułowanie sceny teatralnej**

„Formy osierocone negują swoje pochodzenie i odrzucają wszelkie związki (...) wydają się wyłaniać znikąd i nie być powiązane z niczym” – pisał krytyk Georges Banu, który odegrał ważną rolę w zaprezentowaniu twórczości Tadeusza Kantora rumuńskiej publiczności. Te „nieidentyfikowalne” formy artystyczne wyraźnie zaznaczyły się w sztuce końca XX wieku, a teatr Kantora niewątpliwie podważał granice teatru konwencjonalnego, zmuszając go do rekonstrukcji własnej składni. Prezentacja koncentruje się na wkładzie artysty w ponowne przemyślenie języka i formy sztuki.

Eugen Wohl – wykładowca w Katedrze Języków Obcych do Celów Specjalistycznych na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Babeş-Bolyai w Klużu-Napoce (Rumunia) oraz krytyk teatralny (członek IATC). Współpracuje z licznymi czasopismami kulturalnymi i tłumaczy współczesne sztuki teatralne z języka angielskiego na rumuński. Ukończył studia licencjackie z literatury i języka angielskiego oraz rumuńskiego, studia licencjackie i magisterskie z teatrologii oraz filologiczne studia doktoranckie.

Lia Perjovschi

Kantor/Perjovshi. Punkty wspólne

Prezentacja jest osobistą próbą „spotkania” Tadeusza Kantora poprzez odkrywanie wspólnych punktów odniesienia: sztuki wizualnej, dadaizmu, teatru, nonkonformizmu, pamięci, eksperymentu, instytucji oraz autobiografii. Od podziemnych spektakli Kantora w czasie okupacji hitlerowskiej po eksperymentalne warsztaty Perjovschi w okresie komunizmu – artystka bada, w jaki sposób oboje wykorzystywali sztukę jako formę oporu i przetrwania. Ich twórczość, ukształtowana przez doświadczenie traumy, politykę i metafizykę, zacierała granice między sztuką a życiem. Sztuka staje się tu żywym archiwum, miejscem pamięci i przestrzenią ważnych spotkań.

Lia Perjovschi – absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Bukareszcie. Obecnie mieszka w Bukareszcie i Sybinie. Założycielka i koordynatorka CAA/CAA (Contemporary Art Archive i Center for Art Analysis) – stale rozwijanego projektu funkcjonującego pod różnymi nazwami od 1985 roku – oraz KM (Knowledge Museum), interdyscyplinarnego projektu badawczego realizowanego od 1999 roku. Jej twórczość można określić jako podróż od cielesnego doświadczenia do wiedzy. Brała udział w ponad 700 wystawach, wykładach i warsztatach na całym świecie.

środa

15.10.2025 / 19:00

Kieleckie Centrum Kultury,
plac Moniuszki 2B, Kielce

spektakl

Maria Stuart

reżyseria: Andrei Șerban

adaptacja: Robert Icke na podstawie sztuki
Friedricha Schillera

tłumaczenie: Irina Velcescu / drugi reżyser:

Daniela Dima / wersja sceniczna: Daniela Dima

/ scenografia: Helmut Stürmer / kostiumy:

Corina Grămoșteanu / muzyka: Alexei Țurcan /

projekcje wideo: Andrei Cozlac / reżyser świa-

tła: Cristian Niculescu / obsada: Raluca Aprodu,
Nicoleta Lefter, Ofelia Popii, Mihai Călin, Florin
Aioane, Cucu Dumitrescu, Ștefan Mihai, Conrad
Mericoffer, Marius Bodochi, Emilian Oprea, Mihai
Calotă, Ciprian Nicula, Florin Călbăjos

Produkcja: Teatr Narodowy w Bukareszcie (2024)

Weteran rumuńskiej sceny teatralnej, światowej sławy rumuńsko-amerykański reżyser Andrei Șerban po raz pierwszy spotkał Tadeusza Kantora pod koniec lat 70 w nowojorskim La MaMa Experimental Theatre. Wówczas Șerban był tam już uznaną postacią, a Kantor wielokrotnie przyjeżdżał z tournée, prezentując z wielkim sukcesem *Umarłą klasę* (1979), *Wielopole*, *Wielopole* (1982) oraz *Niech szczerzą artyści* (1985). Wspominając te spotkania, Șerban mówi: „Z fascynacją obserwowałem Kantora, jak poruszał się wśród aktorów i reżyserował ich. Był naprawdę nawiedzonym dyrygentem – wręcz medium przekazującym tajemniczą energię. Nie potrafiłem sobie wyobrazić, by spektakl w ogóle mógł się odbyć bez jego obecności na scenie.” *Maria Stuart* to opowieść o dwóch kobietach, które zdominowały dzieje swojej epoki: tytułowej Marii Stuart, królowej Szkocji, oraz jej kuzynki Elżbiety I – królowej Anglii. Pierwsza z nich – skazana na wygnanie i więzienie za spisek przeciwko królowej, druga – uwięziona w roli władczyni. Jedna zmysłowa i namiętna, druga – rozważna i osamotniona. A jednocześnie tak do siebie podobne. Dwa bieguny siły, ambicji i pychy. Trzymająca w napięciu akcja skoncentrowana wokół pojęcia dwoistości zdaje się opowiadać o naszych współczesnych realiach – manipulacje i zakulisowe rozgrywki o polityczną i religijną

dominację od wieków kształtują historię. Wciąż fascynuje tajemnica: w jaki sposób wdzięk i żywotność, piękno i godność mogą przetrwać w świecie, w którym władza należy do mężczyzn? Jedno jest pewne – władzy nie otrzymuje się dzięki łasce bożej czy więzom krwi; trzeba ją zdobyć i nieustannie bronić, inaczej jej utrata może zależeć od zwykłego rzutu monetą. Orzeł czy reszka?

Andrei Șerban – rumuńsko-amerykański reżyser teatralny i operowy, uznawany za jedną z najważniejszych postaci światowego teatru XX i XXI wieku. Znany z nowatorskich, często kontrowersyjnych interpretacji klasyki, zrewolucjonizował podejście do inscenizacji, łącząc ekspresję fizyczną, rytuał i głęboką symbolikę.

Po ukończeniu Instytutu Sztuki Teatralnej i Filmowej w Bukareszcie wyemigrował w 1969 roku do USA dzięki stypendium Forda. Współpracował z Ellen Stewart i Peterem Brookiem, a jego *Trylogia antyczna* (*Medea*, *Trojanki*, *Elektra*) zdobyła międzynarodowe uznanie. Pracował na najważniejszych scenach świata – od Lincoln Center w Nowym Jorku po Opéra Bastille w Paryżu – oraz jako profesor m.in. na Columbia University, Yale i Harvardzie.

Współorganizatorzy: Kielecki Międzynarodowy Festiwal Teatralny, Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach; współfinansowane przez Rumuńskie Ministerstwo Kultury

Spektakl w języku rumuńskim, z polskimi i angielskimi napisami, 160'

Bilety w cenie 70/50/40/30 zł do kupienia na stronie: teatrzeromskiego.bilety24.pl
Zorganizowany zostanie transport autokarem do i z Kielc –
więcej informacji na stronie cricoteka.pl

20

czwartek
16.10.2025 / 18:30

Cricoteka, sala teatralna

spektakl

Piosenki, które odpędzają strach

Na motywach tekstów Herty Müller

reżyseria: Ada Milea

scenografia i kostiumy: Alexandra Mureșan /

konsultacja: Ernest Wichner / realizacja

dźwięku: Victor Panfilov / asystentka sceno-

grafki i kostiumografki: Cate Cherecheș / mana-

ger sceny: Mădălina Mânzat / obsługa dźwięku:

Vlad Negrea / reżyseria światła: Mădălina Mânzat

obsada: Anca Hanu, Radu Dogaru, Cristian

Rigman, Mihnea Blidariu, Adriana Băilescu, Miron

Maxim, Mădălina Mânzat, Vlad Negrea

Produkcja: Teatr Narodowy w Klużu-Napoce (2024)

Piosenki, które odpędzają strach to teatralny koncert autorstwa Ady Milei, inspirowany twórczością światowej sławy rumuńskiej pisarki i laureatki Nagrody Nobla – Herty Müller. Czerpiąc z jej sugestywnych tekstów (*Nadal ten sam śnieg i nadal ten sam wujek, Moja ojczyzna była pestką jabłka, Król się kłania i zabija*), Milea snuje poruszającą opowieść o wygnaniu, wypaczonej miłości i sztuce przetrwania pod przygniatającym ciężarem historii – tej, w której indywidualne ludzkie losy często giną w cieniu wielkich wydarzeń.

W centrum spektaklu jest Ona – postać grana przez aktorkę i wokalistkę Ancę Hanu, która staje się głosem pisarki, na nowo odczytując i interpretując jej wspomnienia. To mocna, poetycka medytacja nad uniwersalnością lęku i uzdrawiającą siłą nadziei.

foto: Nicu Cherciu © TNC

Ada Milea – rumuńska aktorka, wokalistka i autorka muzyki teatralnej. Absolwentka Uniwersytetu Sztuk w Târgu Mureș. W latach 1997–1999 była związana z Teatrem Narodowym w Târgu Mureș, po czym rozpoczęła karierę artystyczną jako niezależna twórczyni.

Ada Milea jest jedną z najbardziej rozpoznawalnych postaci współczesnej sceny teatralnej w Rumunii. Tworzy spektakle, które łączą muzykę, teatr i poezję, często inspirowane literaturą.

Spektakl w języku rumuńskim, z polskimi napisami, 60'

Bilety w cenie 70/50 zł do kupienia w kasie oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Po spektaklu rozmowa z twórczyniami i twórcami spektaklu, w języku rumuńskim, tłumaczona na język polski

piątek
17.10.2025 / 18:00

Międzynarodowe Centrum Kultury
w Krakowie, Rynek Główny 25

W cieniu przeszłości, w świetle słów. Spotkanie z Hertą Müller

Punktem wyjścia do rozmowy będzie spektakl *Piosenki, które odpędzają strach* (reż. Ada Milea) na podstawie tekstów Herty Müller, prezentowany dzień wcześniej w Cricotece. Twórczość Herty Müller, wyrastająca z doświadczenia życia w rumuńskim Banacie i konfrontacji z reżimem dyktatury, to literatura o pamięci, wolności i cenie, jaką płaci jednostka za wierność sobie. Rozmowa będzie okazją do refleksji nad historią i kulturą Rumunii, a także nad tym, jak literatura ocala indywidualne doświadczenie, które polityka próbuje wymazać.

Herta Müller – niemiecka pisarka, poetka i eseistka rumuńskiego pochodzenia, laureatka Literackiej Nagrody Nobla w 2009 roku. Urodziła się w 1953 roku w Nitzkydorf, w rumuńskim Banacie, w rodzinie niemieckiej mniejszości. Doświadczenia życia pod dyktaturą Nicolae Ceaușescu, prześladowania przez Securitate oraz przymusowa emigracja do Niemiec w 1987 roku silnie wpłynęły na jej twórczość. Müller w swoich książkach podejmuje tematykę opresji, strachu, języka jako narzędzia władzy, a także alienacji i rozdarcia tożsamościowego. Jej styl, często fragmentaryczny i poetycki, oddaje napięcie oraz doświadczenia życia w systemie totalitarnym. Do najbardziej znanych dzieł należą *Człowiek jest tylko bażantem na tym świecie*, *Król kłania się i zabija* oraz *Głód i jedwab*. Jej pisarstwo jest głęboko osobiste, a zarazem uniwersalne – przypomina o losach tych, których głosy były uciszane.

Współorganizator: Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie

Prowadzenie: Paulina Małochleb

Rozmowa w języku niemieckim i polskim,
tłumaczona na język polski, 90'

Wstęp wolny

22

23

niedziela
19.10.2025 / 18:30

Cricoteka, sala teatralna

spektakl audio-wideo

Millennial Echoes

The Mad Hatterpillars: Vlad Ciocoiu, Ana Creangă, Mihnea George Dragne, Ariadna Ene-Iliescu, Sofia de la Hoz Bello, Irina Perneș
współpraca: Petrică Ciocoiu, Mihail Lucian Florescu, Tudor Jelescu

Kolektyw The Mad Hatterpillars prezentuje wydarzenie z pogranicza sztuk performatywnych, które podważa samo pojęcie wystawy. Łącząc elementy teatru, performansu, muzyki współczesnej i instalacji dźwiękowej – z solidną dawką absurdu – artyści oferują wgląd w to, jak najmłodsze pokolenie twórców postrzega dziś sztukę awangardową.

Sześciu członków kolektywu – Irina Perneș, Ana Creangă, Ariadna-Ene Iliescu, Mihnea Dragne, Vlad Ciocoiu i Sofia de la Hoz – to absolwenci Narodowego Uniwersytetu Muzycznego w Bukareszcie w letnim semestrze 2024.

The Mad Hatterpillars – kolektyw artystyczny założony w 2023 roku przez kompozytorkę Dianę Rotaru i artystkę interdyscyplinarną Irinel Anghel. Grupa bada performatywny wymiar muzyki awangardowej, pracując nie tylko z dźwiękiem, lecz także z ruchem, światłem, przestrzenią i interakcją z publicznością. Ich praktyka wymyka się jednoznacznym klasyfikacjom – pozostaje otwarta, eksperymentalna i nieustannie poszukująca nowych form.

Kolektyw prezentuje własne realizacje, a jednocześnie blisko współpracuje z Irinel Anghel – jedną z najważniejszych postaci rumuńskiej muzyki awangardowej i estetyki absurdu. Od 2023 roku The Mad Hatterpillars regularnie występują z nią na międzynarodowych festiwalach muzycznych Meridian i SIMN.

Artyści działają zarówno indywidualnie – jako multiinstrumentaliści i wokaliści – jak i zespołowo, tworząc wielowarstwową tkankę dźwiękowo-ruchową. Mogą funkcjonować jako spójny organizm lub „sześciogłowa istota”, zmieniając formy ekspresji w zależności od kontekstu.

Spektakl bez słów, 90'

Bilety w cenie 50/30 zł do kupienia w kasie oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Po spektaklu rozmowa z twórczyniami i twórcami spektaklu w języku rumuńskim, tłumaczona na język polski

wtorek
21.10.2025 / 18:30

Cricoteka, sala teatralna

wernisaż wystawy

Silviu Purcărete – kamienie milowe rumuńskiego teatru 14–26.10.2025

kuratorka: Adriana Moca

W 2024 roku wybitny rumuński reżyser Silviu Purcărete świętował 50-lecie swojej imponującej kariery artystycznej, obejmującej ponad 122 realizacje dla teatru, opery, filmu i teatru lalek. Adriana Moca, wieloletnia współpracowniczka Silviu Purcăretego opowie o jego unikalnym stylu reżyserii, pełnym obrazów, symboliki i teatralnej ekspresji. Podzieli się kulisami procesu twórczego i wspomnieniami z pracy nad najważniejszymi spektaklami.

„W każdym spektaklu Silviu Purcărete tworzy sugestywne, malarskie kompozycje, mistrzowsko zestawiając światło i cień. Prawdziwy wirtuoz *chiaroscuro* i malarz ludzkich losów – czy to zaczerpniętych z antycznych tragedii, czy z szekspirowskich komedii, do których wraca z pasją i ciekawością – przypomina kolekcjonera piękna. Oprócz przywołania pamięci o jego dziełach z ostatnich pięciu dekad, wystawa jest zaproszeniem do ponownego odkrycia radości teatru i urokliwej szczodrości reżysera” – pisze Adriana Moca.

Adriana Moca – aktorka, managerka kultury, założycielka Stowarzyszenia Kulturalnego Vis-a-Vis. Rozpoczęła swoją karierę w latach 90 jako aktorka w Teatrze Narodowym w Krajowej, a następnie występowała na różnych scenach teatralnych Bukaresztu. Studiowała teatrologię w Institut d'Études Théâtrales na paryskiej Sorbonie, pracowała jako doradca artystyczny w Teatrze im. Lucii Sturdzy Bulandry w Bukareszcie. Od 2013 roku kieruje Stowarzyszeniem Kulturalnym Vis-a-Vis, realizując szeroką gamę projektów artystycznych i kulturalnych w Rumunii i za granicą. Wystawa poświęcona reżyserowi Silviu Purcăretemu jest hołdem dla wyjątkowych doświadczeń artystycznych, które zdobyła w okresie pracy w Krajowej.

Współorganizator:
Stowarzyszenie Kulturalne Vis-à-Vis
Wstęp wolny

wtorek
21.10.2025 / 18:30

Cricoteka, sala teatralna

projekcja spektaklu

Burza

adaptacja i reżyseria: Silviu Purcărete
na podstawie Williama Szekspira
Produkcja: Teatr Narodowy „Marin Sorescu”
w Krajowej (2012)

Burza w reżyserii Silviu Purcăretego, wystawiona w 2012 roku w Teatrze Narodowym „Marin Sorescu” w Krajowej, to głęboko poruszająca i wizualnie zaskakująca interpretacja dramatu Szekspira. Reżyser, znany z monumentalnych i poetyckich inscenizacji, stworzył świat pełen niepokoju, iluzji i egzystencjalnych pytań.

Purcărete odważnie przekształcił klasyczne postaci – Miranda i Caliban zostali połączeni w jedną, ambiwalentną figurę, a role Mirandy i Ferdynanda zostały odwrócone płciowo, podważając tradycyjne wyobrażenia. Ariel, zamiast być eterycznym duchem, pojawił się jako groteskowy klaun – zmęczony, pozbawiony magii, bardziej ludzki niż nadprzyrodzony.

Prospero, grany przez Ilie Gheorghe, nie był potężnym magiem, lecz samotnym starcem w podniszczonym szlafroku, zamieszkującym ciemne, zapuszczone mieszkanie. Jego magia była złudzeniem.

Purcărete określił *Burzę* jako „ciemny i tajemniczy labirynt z wieloma wejściami” – jego inscenizacja nie tyle opowiada historię, co wciąga widza w gęstą atmosferę snu, refleksji i duchowego niepokoju.

Projekcja spektaklu (organizowana przy wsparciu przy wsparciu rumuńskiej telewizji publicznej i reżysera filmowego Laurențiu Anghela) odbywa się w ramach wystawy *Silviu Purcărete – kamienie milowe rumuńskiego teatru*.

Silviu Purcărete – jeden z najwybitniejszych rumuńskich reżyserów teatralnych, którego twórczość wywarła głęboki wpływ na kształt współczesnego teatru w Rumunii i poza jej granicami. Jego spektakle, często inspirowane literaturą klasyczną i mitologią, cechują się monumentalną wizją sceniczną, poetyckim obrazem i wyrafinowaną estetyką. Purcărete znany jest z umiejętności łączenia elementów teatru wizualnego, muzycznego i filozoficznego w spójną, emocjonalnie intensywną całość.

W latach 90 jego inscenizacje, takie jak *Faust*, *Fedra* czy *Danaiidy*, zdobyły międzynarodowe uznanie, prezentowane były na najważniejszych festiwalach teatralnych w Europie, m.in. w Awinionie, Edynburgu czy Wiedniu. Jego styl, często porównywany do twórczości Tadeusza Kantora, operuje symboliką, metaforą i głębokim zanurzeniem w tematy egzystencjalne – śmierć, pamięć, tożsamość.

Purcărete odegrał kluczową rolę w rozwoju rumuńskiego teatru po upadku komunizmu, torując drogę dla nowego pokolenia reżyserów. Jego praca w Teatrze Narodowym w Klużu-Napoce oraz współpraca z Teatrem Radu Stanca w Sybinie przyczyniły się do międzynarodowej promocji rumuńskiej sceny teatralnej. Jego twórczość pozostaje nie tylko artystycznym fenomenem, ale także głosem kulturowej pamięci i duchowego niepokoju współczesnej Europy.

Spektakl w j. rumuńskim, z polskimi napisami, 110'
Spotkanie w języku rumuńskim, tłumaczone na język polski
Wstęp wolny

czwartek
23.10.2025 / 18:30

Cricoteka, sala teatralna

spektakl

DUAL. Spektakl o przyjaźni

reżyseria: Leta Popescu

koncepcja: Leta Popescu, Bogdan Spătaru,
Florin Fieroiu

występują: George Albert Costea, Mihaela Velicu,
Vlad Udrescu

Produkcja: Teatrelli (2022)

Troje bliskich przyjaciół spotyka się, by wspólnie przygotować coś słodkiego – deser. To, co zaczyna się jako spokojne i zwyczajne spotkanie, szybko ujawnia głębsze napięcia kryjące się pod powierzchnią. *DUAL* to spektakl niewerbalny, który wykorzystuje prostą historię jako punkt wyjścia do głębszych poszukiwań. George Albert Costea, Mihaela Velicu i Vlad Udrescu, pod kierunkiem Lety Popescu, wyrażają emocje przeciwne do przyjaźni – posługując się językiem ruchu i przedmiotami kuchennymi. Co się dzieje, gdy zaufanie się rozpada? Wkrada się zwątpienie. A gdy znika pewność? Kontrolę przejmuje strach.

26

Leta Popescu – rozpoczęła działalność na rumuńskiej scenie teatralnej w 2013 roku. Reżyserowała spektakle dla Teatrów Narodowych w Klużu, Timișoarze, Krajowej i Târgu Mureș. Równocześnie współpracowała z prywatnymi instytucjami i organizacjami pozarządowymi w rumuńskim teatrze niezależnym, takimi jak Reactor Cluj, Paintbrush Factory, Replika-Bukareszt i wieloma innymi.

Spektakle sygnowane jej nazwiskiem były prezentowane na najważniejszych obecnie festiwalach teatralnych w Rumunii, takich jak: National Festival Bucharest, FEST-FDR (Festival of Dramaturgy, Timișoara), Festival of New Theater Arad. Były również recenzowane w prestiżowych czasopismach teatralnych: Observatorul Cultural, Scena.ro, Scena 9, Revista Yorick, Dilema Veche.

Spektakl bez słów, 70'

Bilety w cenie 70/50 zł do kupienia w kasie oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Po spektaklu rozmowa z twórczyniami i twórcami spektaklu, w języku rumuńskim, tłumaczona na język polski

sobota

25.10.2025 / 18:30

Cricoteka, sala teatralna

spektakl Andrei Gavriliu
i spotkanie z Mihailem Măniuțiu

Krystaliczna świadomość

koncepcja, choreografia i wykonanie:

Andrea Gavriliu

wideo: Andrei Cozlac

muzyka: Mihai Dobre

Nowy, przygotowany specjalnie na *Grę z Kantorem*, projekt uznanej rumuńskiej reżyserki i choreografki, Andrei Gavriliu. Jej solowy spektakl złożony z wybranych fragmentów choreografii stworzonych przez Gavriliu do przedstawień w reżyserii Mihaia Măniuțiu zostaje uzupełniony pokazem wideo prezentującym dorobek tego wybitnego rumuńskiego reżysera. Po spektaklu odbędzie się spotkanie z Andreą Gavriliu i Mihailem Măniuțiu.

Andrea Gavriliu – aktorka, tancerka i choreografka, współpracująca z reżyserami różnych pokoleń, m.in. Mihailem Măniuțiu, Andreim Măjerim i Botondem Nagyem. Obecnie pracuje jako choreografka w Teatrze Narodowym im. Luciana Blagi w Klużu-Napoce, jest doktorą teatru i sztuk performatywnych oraz wykładowcą ruchu scenicznego na Narodowym Uniwersytecie Teatru i Filmu im. Iona Luki Caragiale w Bukareszcie.

Mihai Măniuțiu – rumuński reżyser teatralny, pisarz i teoretyk teatru, którego twórczość wywarła istotny wpływ na rozwój współczesnego teatru w Rumunii i poza jej granicami. Jest autorem ponad stu spektakli wystawianych w najważniejszych teatrach Rumunii oraz na scenach międzynarodowych – m.in. w Belgii, Wielkiej Brytanii, USA, Korei Południowej i Kanadzie. Jego inscenizacje, często inspirowane klasyką i tekstami filozoficznymi, wyróżniają się głęboką symboliką, ekspresją fizyczną i poetyckim językiem scenicznym.

Măniuțiu pełni funkcję dyrektora generalnego Teatru Narodowego w Klużu oraz jest profesorem na Uniwersytecie Babeș-Bolyai. Od 2009 roku współpracuje również z University of California, Irvine jako Distinguished Professor. Jego spektakle, takie jak *Electra Project*, *Experimentul lov* czy *Rambuku* Jon Fossego, zdobyły liczne nagrody UNITER za reżyserię, oryginalność i najlepszy spektakl roku.

Spektakl bez słów, ok. 60'

Bilety w cenie 50/30 zł do kupienia w kasie oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Po spektaklu rozmowa z Andreą Gavriliu oraz Mihailem Măniuțiu, w języku rumuńskim, tłumaczona na język polski

27

10–26.10.2025

MICET, ul. Jagiellońska 1

wystawa

Skóry nosorożca

koncepcja i produkcja:

Aldona Mikulska, Andrea Nikolov

W 1959 roku rumuński dramatopisarz Eugène Ionesco publikuje sztukę *Nosorożec* – opowieść o mechanizmach rozprzestrzeniania się ideologii, akceptacji totalitaryzmów, o podatności społeczeństw na zubożenie wobec zła.

Dwa lata później, w 1961 roku, na scenie Starego Teatru w Krakowie reżyser Piotr Pawłowski wystawia *Nosorożca* w scenografii i kostiumach autorstwa Tadeusza Kantora. To właśnie niezwykle oprawa plastyczna spektaklu zostaje zapamiętana najmocniej – i to ona w dużej mierze determinuje sposób odbioru oraz interpretacji dzieła Ionesco.

Prezentacja w witrynie Starego Teatru obejmie dokumentację przedstawienia, rysunki Kantora, a także wizerunki kostiumów zachowanych w kolekcji Cricoteki. Zostanie ona uzupełniona refleksją na temat fascynacji Kantora teatrem absurdu oraz ewolucji motywu nosorożca w twórczości artysty – od teatralnej inscenizacji, przez jego happeningi i ambalaże, aż po bardziej konceptualne formy jego działalności artystycznej.

Współorganizator: Muzeum Interaktywne
i Centrum Edukacji Teatralnej MICET
Wstęp wolny

28

PROGAM TWA ZYK

czwartek
16.10.2025 / 17:00

Cricoteka, sala wystaw czasowych

Oprowadzanie w języku rumuńskim po wystawie *(Nie)Umarła klasa*

oprowadza: Eugen Wohl

Eugen Wohl – rumuński badacz, wykładowca akademicki i krytyk teatralny związany z Uniwersytetem Babeș-Bolyai w Klużu-Napoce. Specjalizuje się w studiach teatralnych, dydaktyce języków obcych, leksykografii oraz językach specjalistycznych. Autor licznych publikacji naukowych poświęconych historii teatru i recepcji widowni w czasach komunizmu, Wohl wnosi do dyskursu teatralnego perspektywę głęboko zakorzoną w analizie kulturowej.

Jako znawca twórczości Tadeusza Kantora, bada ją również w kontekście rumuńskiej kultury, ukazując *Umarłą klasę* nie tylko jako dzieło polskie, lecz jako część szerszego europejskiego dziedzictwa teatralnego. Jego komentarze pozwalają dostrzec związki między Kantorem a rumuńskimi twórcami, takimi jak Eugène Ionesco czy Emil Cioran, tworząc przestrzeń dialogu między kulturami i pokoleniami.

Czas trwania: 45'

Wstęp w ramach biletu na wystawę,
bilety do kupienia w kasie oraz
na stronie bilety.cricoteka.pl

29

sobota
18.10.2025 / 20:00

Księgarnia Lokator, ul. Mostowa 1

Koncert zespołu Buturuga

Buturuga to projekt Olgi Bartosiewicz-Nikolaev i Karoliny Czerskiej, który powstał z miłości do dźwięków, przekonania o wartości przekładu literackiego oraz czułości wobec tego, co poza mainstreamem. To splot ścieżek wokalnych i basowych przy wsparciu elektroniki oraz uważność na literaturę Rumunii i Belgii.

Tym razem osiã stanã siã teksty Charlesa Baudelaire'a, gównie w rumuńskich przekładach. Publicznoř usłysz y materiał, który ukaże siã na debiutanckiej płycie Buturugi. Po koncercie odbędzie siã rozmowa o meandrach przekładów.

Karolina Czerska – adiunktka w Instytucie Filologii Romańskiej UJ, gdzie prowadzi zajęcia z literatury francuskiej i frankofońskiej, literatury belgijskiej XX-XXI w. i sztuki europejskiej XX w. Autorka książki *Tadeusz Kantor i Maurice Maeterlinck. Dramaturgie istnienia*. Basistka zespołu Staff.

Olga Bartosiewicz-Nikolaev – doktora literaturoznawstwa, romanistka i rumunistka. Adiunktka w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje siã literaturã, kulturã i historiã Rumunii XX i XXI wieku, problematykã tożsamościowã oraz recepcjã literatury rumuńskiej w Polsce. Tłumaczyła m.in. powieści Adriana Schiopa i Lavinii Braniște.

Współorganizator: Lokator
Koncert w języku rumuńskim,
spotkanie w języku polskim, 90'
Wstęp wolny

sobota
25.10.2025 / 13:00

Cricoteka

30

Wykład performatywny Bogdana Achimescu

Jesienią 1990 roku w Bukareszcie, powracając po dwóch dekadach spędzonych za granicã, reżyser Andrei Șerban wystawił na deskach Teatru Narodowego swoją wersję *Trylogii antycznej* (*Medeea, Trojanki, Elektra*). Przybyłej na premierę publiczności nie pozwolił wygodnie rozsiã siã na widowni. Zamiast tego przeprowadził jã po korytarzach zaplecza teatralnego. Nowatorska realizacja przedstawienia wpadała w rezonans z wydarzeniami politycznie rozedrganej stolicy. Ówczesny prezydent kraju, chcãc siã uporać z opozycjã, zwołał górników, którzy trzykrotnie oblegali Bukareszt, bijãc i zabijając na ulicach, niszcząc siedzibę Uniwersytetu. Krakowski artysta Bogdan Achimescu, uczestnik wydarzeń sprzed dekad, zaprezentuje narracjã z rysunkami tworzonymi na żywo, przybliżającã bliższã, niź siã nam wydaje, historiã.

Bogdan Achimescu – rumuńskiego pochodzenia artysta wizualny, rysownik i narrator. Tworzy rysunki, instalacje i teksty, w tym prelekcje performatywne z rysunkiem na żywo. Jego prace znajdujã siã w kolekcjach MoMA w Nowym Jorku, Galerii Narodowej w Waszyngtonie, Ludwig Museum w Kolonii oraz Juming Museum na Tajwanie. Wystawiał na Biennale Weneckim oraz w Europie, Azji i obu Amerykach.

Wydarzenie w języku polskim, 60'
Wstęp wolny

program edukacyjny

wtorek–piątek 14–17.10.2025

10:00 i 12:00

Warsztaty teatralne

MICET, ul. Jagiellońska 1

Inwazja nosorożców, czyli tam pod pancerzem wciąż jestem sobą

Prowadzenie: Daniel Arbaczewski, Katarzyna Peplińska-Pietrzak, Łukasz Zaleski

Warsztat teatralny inspirowany inscenizacją sztuki Eugène’a Ionesco, która w 1961 roku pojawiła się na deskach Starego Teatru. Oprawę plastyczną i niezapomniane kostiumy do spektaklu stworzył Tadeusz Kantor. Prowadzeni wizją i myślą Kantora i wciąż zaskakująco aktualną historią Ionesco, zastanowimy się wspólnie, czym dzisiaj może być „pancerz” deformujący nasze prawdziwe oblicza, opinie i wrażliwości. Kto z nas z dał się już zrobić w „nosorożca”, a kto pomimo społecznych presji, trendów czy hiperatrakcyjnych bodźców wciąż pozostaje sobą.

Do wspólnych twórczych i otwierających działań teatralnych zapraszamy grupy zorganizowane w różnym wieku (dzieci w wieku szkolnym, młodzież, studenci, osoby dorosłe, seniorzy).

Współorganizator: Muzeum Interaktywne i Centrum Edukacji Teatralnej MICET

Warsztaty w języku polskim, 90’

Bilety w cenie 15 zł

Zapisy i informacje:

daniel.arbaczewski@stary.pl / tel. 735 597 182

sobota 18.10.2025

10:30–11:30

Warsztaty dla dzieci w wieku 2–3 lat
Cricoteka, sala edukacyjna

Maski z planety nosorożców **Kalejdoskop sztuki**

Wielopalczaste rękawiczki, za długie rękawy i gigantyczne maski. Gdy Kantor projektował kostiumy do spektaklu *Nosorożec* Eugène’a Ionesco w reżyserii Piotra Pawłowskiego dla Starego Teatru w Krakowie, szukał inspiracji w malarstwie. Jeden z kostiumów został pokryty grubą warstwą farby w spontanicznym geście. Zrobimy to i my! Stworzymy ogromne maski-rzeźby wykorzystując farbę i malarski gest. Bez granic, bez planu, bez pytania o pozwolenie. Bo kostiumy teatralne mogą być niesamowite!

Warsztaty w języku polskim, 60’

Obowiązują bilety w cenie 30 zł dla dziecka, rodzic wchodzi za darmo. Bilety do kupienia w kasie oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Prowadzenie: Justyna Droń

sobota 18.10.2025

12:00–13:00

Warsztaty dla dzieci w wieku 4–8 lat
Cricoteka, sala edukacyjna

Korowód absurdu, **czyli maski ruszają w świat** **Machina sztuki**

Jak poruszają się aktorzy w ciasnych kombinizonach? Jak wygląda absurdalnie duży kostium? Czym w ogóle jest teatr absurdu? Przyjrzymy się kostiumom do spektakli rumuńskiego reżysera Silviu Purcăretego oraz zaprojektowanym przez Tadeusza Kantora do *Nosorożca* Eugène’a Ionesco. Podczas warsztatów stworzymy absurdalnie duże maski, wykorzystamy złote peleryny, papierowe zwoje, tysiące rękawiczek, a następnie wyruszymy na paradę niesamowitości!

Warsztaty w języku polskim, 60’

Obowiązują bilety w cenie 30 zł dla dziecka, rodzic wchodzi za darmo. Bilety do kupienia w kasie oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Prowadzenie: Justyna Droń

sobota

18.10.2025

15:00

Warsztaty dla dorosłych

Cricoteka, sala edukacyjna

Pracownia twórcza

Geta Brătescu i Tadeusz Kantor. Rumuńska artystka wizualna i polski twórca teatru awangardowego. Oboje obdarzeni wyjątkową wyobraźnią i wrażliwością na tkaninę. Ich twórczość wyrasta z rysunku i malarstwa, ale swobodnie przechodzi w performans i charakteryzuje ją ogromna swoboda w eksperymentowaniu, łączeniu środków wyrazu. Obciążeni bagażem przemian społeczno-politycznych oboje traktują tkaninę jako plastyczną tkankę do performatywnych działań. Warsztaty są próbą zestawienia wrażliwości dwóch niezwykłych twórców, ale też okazją do wspólnej pracy.

Na stole pokrytym białą tkaniną stworzymy wielowarstwowy kolaż, będziemy wyszywać i tworzyć kompozycje z fragmentów materiałów i strzępów tkanin, rysunki z poplątanych nici. Potraktujemy nić jak linię do rysowania i łączenia materii.

Zapewniamy wszystkie potrzebne materiały.

Warsztaty w języku polskim, 3 h

Bilety w cenie 40 zł do kupienia w kasie
oraz na stronie bilety.cricoteka.pl

Prowadzenie: Justyna Droń oraz

Małgorzata Samborska

Gra z Kantorem:
Rumunia. Widma przeszłości

Kuratorka:
Cristina Modreanu

Pomysłodawczyni cyklu *Gra z Kantorem*:
Anna R. Burzyńska

Producent:
Wiktor Bury (współpraca: Aldona Mikulska,
Octavia Cornea)

Identyfikacja graficzna: Kuba Sowiński

Zespół realizujący projekt: Justyna Droń,
Mariusz Gąsior, Małgorzata Kmita-Fugiel, Kamil
Kuitkowski, Zofia Mikołajska, Andrea Nikolov,
Anna Rejowska, Tomasz Stefaniak, Aleksandra
Treder, Krzysztof Warmus, Michał Warmusz

Partner główny: Rumuński Instytut Kultury
w Warszawie

Partnerzy: Katedra Teatru i Dramatu
Uniwersytetu Jagiellońskiego, MICET,
Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie,
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach,
Księgarnia LOKATOR, Towarzystwo
Polsko-Rumuńskie w Krakowie, Hotele Kazimierz

Patroni medialni: Radio Kraków, Radio Kraków
Kultura, TVP 3 Kraków, Tygodnik Powszechny,
e-teatr, Didaskalia

Rok 2025 jest rokiem jubileuszowym
w Cricotece, obchodzimy 110. rocznicę urodzin
Tadeusza Kantora, 70. rocznicę powstania teatru
Cricot 2, 50. rocznicę premiery „Umarłej klasy”
i 35. rocznicę śmierci Tadeusza Kantora.

„110/70/50/35 – Rok jubileuszowy Tadeusza
Kantora” objęto honorowym patronatem
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Sezon Kulturalny Polska-Rumunia 2024–2025
jest organizowany przez Rumuńskie
Ministerstwo Kultury i Rumuński Instytut
Kultury, ze strony rumuńskiej, oraz przez
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
i Instytut Adama Mickiewicza, we współpracy
z Instytutem Polskim w Bukareszcie, ze strony
polskiej.

Sfinansowane przez Unię Europejską
NextGenerationEU.

Organizator

Dofinansowanie

Partner Główny

Partnerzy i współpraca

Patroni medialni

Sezon Kulturalny
Rumunia—Polska
2024—2025

Objęto honorowym patronatem
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
110/70/50/35 Rok jubileuszowy Tadeusza Kantora

